

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **Občané za ochranu kvality bydlení v Brně – Kníničkách, Rozdrojovicích a Jinačovicích**, občanské sdružení, se sídlem U Luhu 222/23, Brno – Kníničky, zast. Mgr. Sandrou Podskalskou, advokátkou, se sídlem Dvořákova 13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2012, č. j. 9 Ca 122/2009 – 39,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 20. 2. 2009, č. j. MV-10081-3/ODK-2009, žalovaný jako nadřízený orgán potvrdil podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) postup Jihomoravského kraje jako povinného subjektu (dále též „správní orgán prvního stupně“), při vyřizování žádosti žalobce o poskytnutí informací 23. 12. 2008, vedené správním orgánem prvního stupně pod sp. zn. S-JMK 165304/2008 OKP. Touto žádosti žalobce požádal o předání kopií veškeré emailové korespondence radního Ing. V. za období od 1. 9. 2008 do 23. 12. 2008; sdělení, které emailové schránky jsou u správního orgánu prvního stupně zřízeny pro Ing. V.; sdělení, které emailové schránky jsou u správního orgánu prvního stupně zřízeny pro sekretariát Ing. V. Správní orgán prvního stupně přípisem ze dne 15. 1. 2009, č. j. 6222/2008, sp. zn. S-JMK 165304/2008 OKP, v souladu s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím žalobci poskytl požadované informace, resp. sdělil, že nemá k dispozici žádnou e-mailovou korespondenci Ing. V. za období od 1. 9. 2008 do 23. 12. 2008, kterou by bylo možno považovat za korespondenci vztahující se k působnosti správního orgánu prvního stupně, resp. za informace, které je jako povinný subjekt povinen poskytovat na základě zákona o svobodném přístupu k informacím. Dále uvedl, že pro člena Rady Jihomoravského kraje Ing. M. V. je zřízena emailová adresa v.m.@kr-jihomoravsky.cz; pro jeho sekretariát není zřízena žádná další emailová adresa.

Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou podanou dne 27. 4. 2009, ve které navrhl, aby Městský soud v Praze napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 3. 2012, č. j. 9 Ca 122/2009 – 39, žalobu zamítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění rozsudku postupně vypořádal jednotlivé námitky žalobce, přičemž žádnou z nich neshledal důvodnou. K námitce, že žalobce neomezil svojí žádost na emailovou korespondenci úředního charakteru, ale požadoval kopii veškeré emailové korespondence Ing. V., městský soud konstatoval, že podle zákona o svobodném přístupu k informacím povinné subjekty netíží povinnost poskytovat jakékoliv informace, nýbrž pouze takové informace, které se vztahují k jejich působnosti, a v tomto smyslu bylo také žalobci správním orgánem prvního stupně odpovězeno. K pochybnostem žalobce o pravdivosti sdělení, že by za požadované období neexistoval jediný email, vztahující se k působnosti Jihomoravského kraje a odeslaný či přijatý Ing. M. V., městský soud poukázal na jeho sdělení k této otázce, přičemž žalobce svůj názor nedoložil žádným důkazem, a jeho námitka tak zůstala toliko v rovině tvrzení. Důvodnou neshledal městský soud ani námitku, že správní orgány neprověřily, zda do osobní schránky Ing. V. nebyla doručena nějaká komunikace úředního charakteru, když takovému postupu brání § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím, jakož i zákonná ochrana elektronické pošty fyzické osoby; bez souhlasu fyzické osoby nemůže být její emailová pošta otevřena za účelem poskytnutí informace. K námitce, že správní orgán prvního stupně měl ve věci vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím, městský soud konstatoval, že žalobce nemohl být dotčen na svých právech, pokud namísto rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 bylo vydáno rozhodnutí podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť i touto formou správní orgán prvního stupně poskytl žalobci negativní sdělení, tedy že požadovanou informací nedisponuje, přičemž v odůvodnění rozhodnutí svůj postup přezkoumatelným způsobem zdůvodnil. Za situace, kdy se soud s rozhodnutím žalovaného, jakož i předcházejícím rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ztotožnil, bylo by v rozporu se zásadou hospodárnosti, aby pro tuto vadu řízení, která nemohla mít za následek nezákonnost rozhodnutí o věci samé, napadené rozhodnutí žalovaného zrušil. Došlo by tím totiž pouze k prodloužení správního řízení, aniž by však žalobce dosáhl sledovaného záměru, tj. získání požadovaných informací.

Proti rozsudku Městského soudu v Praze se žalobce (dále též „stěžovatel“) bránil kasační stížností ze dne 16. 5. 2012, ve které navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Uvedl, že konkrétní důvody kasační stížnosti budou v souladu s § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) doplněny ve lhůtě 1 měsíce od doručení usnesení soudu, kterým bude stěžovatel vyzván k doplnění podání.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 29. 5. 2012, č. j. 4 As 49/2012 – 9, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, který podle položky 19 Sazebníku poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů [dále jen „zákon o soudních poplatcích“]) činí 5000 Kč. Současně stěžovatele poučil, že nebude-li poplatek ve

stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. Usnesením z téhož dne, č. j. 4 As 49/2012 – 13, pak Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení kasační stížnost doplnil o vymezení důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s., tedy konkrétních kasačních námitek, pro které rozsudek napadá. Současně jej poučil, že nebude-li ve stanovené lhůtě doplněna, soud kasační stížnost odmítne podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. Obě usnesení byla stěžovateli doručena dne 31. 5. 2012 a téhož dne nabyla právní moci.

Stěžovatel ve vyjádření ze dne 6. 6. 2012 Nejvyššímu správnímu soudu sdělil, že se rozhodl nevyhovět výzvě soudu k zaplacení soudního poplatku a bere na vědomí, že soud řízení zastaví. Tento svůj krok zdůvodnil tak, že u 4. senátu Nejvyššího správního soudu je pod sp. zn. 4 As 50/2012 vedena jiná věc týchž účastníků, přičemž předmětem sporu je v obou případech otázka poskytnutí informací týkajících se emailové korespondence orgánů Jihomoravského kraje. Stěžovatel se rozhodl pokračovat pouze ve sporu vedeném pod sp. zn. 4 As 50/2012, neboť vyslovený právní názor bude v zásadě aplikovatelný i na nyní projednávaný případ.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. „soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon (například zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).“ Toto ustanovení je na základě § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně použít i pro řízení o kasační stížnosti.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích „jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti.“

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích „nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.“

Vzhledem k tomu, že v projednávané věci nebyl poplatek za kasační stížnost zaplacen současně s jejím podáním, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 29. 5. 2012 stěžovatele vyzval k jeho zaplacení ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení usnesení a současně jej poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Z doručenky připojené k obálce, v níž bylo toto usnesení doručováno a která byla držitelem poštovní licence (Pošta Brno 2, PSČ 602 00) vrácena soudu, se podává, že usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 31. 5. 2012, když vzhledem k tomu, že adresát nebyl zastižen, byla písemnost tohoto dne vložena do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky.

Lhůta k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost podle výzvy soudu počala běžet dne 1. 6. 2012 a marně uplynula ve čtvrtek dne 7. 6. 2012, a to v souladu s ustanovením § 40 odst. 1 věty první s. ř. s., podle něhož „lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.“ Soudní poplatek však stěžovatelem nebyl v soudem určené lhůtě a ani později až do dne vydání tohoto usnesení zaplacen, přičemž stěžovatel sám ve vyjádření ze dne 6. 6. 2012 Nejvyššímu správnímu soudu výslovně sdělil, že se rozhodl výzvě soudu nevyhovět a bere na vědomí, že soud řízení zastaví.

Vzhledem k tomu, že poplatek za kasační stížnost nebyl stěžovatelem v soudem stanovené lhůtě a ani později až do dne vydání tohoto usnesení zaplacen, Nejvyšší správní soud řízení v souladu s § 47 písm. c) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích usnesením zastavil.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2012

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu